

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT. Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szállami részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi fel.

Proviziós főispánok.

Pécs, 1896. január 27.

(*) Parázs kis botránnyal záródott a lefolyt hét, melynek azóta megvan az önkéntelen áldozata is: a szegény Miklós Gyula, a borsodi főispán, testvéröccse egy államtitkárnak, ósrégi gentry-család ivadéka, a kinek voltaképpen egész szerencsétlenségét az okozta, hogy a freudenauilovak nem jól futottak és így a bookmakereknek nagyobb összeggel maradt adósa.

Nehogy valamiképpen kezét tegyen magára Jakabffy Tódorként, mert hát ilyenü adósságokért a kaszinóból ki szokták golyózni a gentle nan-eket, Miklós főispán is a „ma már nem szokatlan módon” szerzett pénzt adósságai rendezésére. Eladta befolyását és tekintélyét, melyek mintegy kétszáz ezer forintot hoztak neki a konyhára. Baj ugyan aligha lett volna a dologból, minthogy efféle vasuti koncessziókban még igen sok méi ságú ur manipulál, azzal a különbséggel, hogy jól, míg Miklós Gyula ügyetlenül csinálta a maga dolgát.

Ebből az incidensből kifolyólag felpiszkáltatott az egész kloaka, mely felett mai kormányrendszerünk épült. A sajtóban, parlamentben rámutattak, hogy Miklós esete csak egy a sok közül, felsorolták az egész névsort, a miből megtudhatta a közönség, hogy hány főispán kereskedik befolyásával és alattvalói (hisz ugyis csak értelmetlen parasztok) bőrrel.

Pedig hát ezek az újabb leleplezések mind csak amolyan kisebb kaliberű Panamácskák azokhoz a régiebb jó időkben nyújtott óriási vasuti, hajózási, földjavítási, erdőirtási, befásítási, állami adókedvezményi kormány-koncessziókhoz képest, a mely a Bokrossoknak még élő és uralkodó, a könnyen harácsoló pénzből hivalkodó fajtaját megteremté.

Bizony, ha parlamenti bíróság akarna ítélkezni Miklós Gyula szerencsétlen esete fölött, nagyon kevés kivétellel, alkalmazható volna a krisztusi mondás: A ki magát ártatlannak érzi, az vessen rá az első követ.

Ily körülmények közt azok a sokszor emlegetett helyi érdekek tulajdonképpen egyes méltóságos és nagyságos uraknak saját külön érdekei és legkevésbé kell meglepődnünk a szombaton lefolyt képviselőházi jelenet fölött, midőn a kormánytagjai rálicitálni siettek az indítványt tevő Ugron Gáborra, mely szerint jövőben nemcsak a méltóságos főispánok, de a nagyságos képviselő urak is kizárva legyenek a vasuti koncessziókból.

Helyesen. Ámbár kormányunk a maga szempontjából nagyon helytelenül cselekedett, mert hát ilyen módon a többség tagjai közt megszűnik az összetartó kapocs, a közös érdeket képező proviziók élvezése: széthull mielőbb, még ha nem is piszkálnák tovább azt a kloakát, mely napról napra nagyobb büzt terjeszt és mindaddig nem elégszik meg az áldozatokkal, míg

francia mintára az egész kormányrendszert eltemeti.

Magyarországon felette nagy urak a főispánok. Birodalmukban képviselik a végrehajtó hatalmat, reprezentálják a kormányt, viszik az uralkodó párt politikáját. Következésképpen szolidarisak a kormánnyal és így ők is megvárhatják, joggal igényelhetik a maguk jutalmát, hisz már es így megy vagy husz esztendő óta. Nem egy ilyen martirját kellene oda dobni tehát a korrupciónak, hanem magát a korrupciót kellene kiirtani; mert féltő, hogy az az áldozatul oda dobott méltóságos ur, ha esetleg nagyon jól be nem dugják a száját, oly dolgokat fog elmondani, hogy a kis panamácskából világra szóló Panama lesz, melynek régi recipe szerint az lesz a mottója, hogy a külföldön elterjed rólunk a vélemény: Magyarországon pénzért minden vehető. Ez a „minden” pedig még sem valami szépen illik a millenárius ünnepek keretébe.

A korrupció-korszak hatalmas urrátette a főispánt. Ő a legfőbb minden egyéb a maga territoriumán. Ő rendeli el a fegyelmet, ő függeszt fel, ő tess másikat az elcsapott tisztviselő helyébe, ő ad ebédeket, a melyekről megvásárolt tollak hasábjokon keresztül zengedeznek dicsőnek, megzonglik a májas- esetleg velős-gombóc levestől kezdve az egész menüt. A valódi Heidsieck feltárja ilyenkor a busongó és baksisért lihegő alantosak önzetlen vágyait és

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Orgován Gergő.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Bérezy Károly.

Bezzeg nagy a ribillió a faluban. Hogy is ne, mikor csuda esett Rendeken?! . . . Amióta világ a világ, mindenféle zig zugában történtek már természetfölötti való események, csak éppen Rendeken nem. És most ime, Rendek is verheti a mellit: csuda esett minálunk!

Az alvégiek a fölvégiektől, ezek meg amazoktól kérdezősködtek:

— Vajjon mi tanálhatta a Gergőt? Talántán megrepedt a Mihály arkangyal, — vagy kiesett a szive? Furcsa, no hogy furcsa. Ilyen még nem történt Rendeken.

Az alvégiek sopánkodva dupláztak a szóra:

— No már hogy nem! Vagy a Gergőben van a hiba, vagy a Mihály arkangyalban. De bizony az se lehetetlen, hogy egyik is, másik is makulányi hiba nélkül való, hanem inkább más egyéb a dolog bibije.

De legyék akárminthogy is: furcsa az eset. Mődfölött furcsa . . .

— Tehát mődfölött való furcsa eset esett Rendeken. Vagy is csuda.

Nehogy az olvasó a menyországibéli eleven Mihály angyalkáplárt gyanúsítsa a rendeki csudában való részességgel: a szárnyas káplár ur becsületének teljes épségének való hovatovábbi föntartása iránti tekintetből sietek kijelenteni, hogy nem a föntiestelt eleven arkangyal repedt vala meg a rendekiek találgatásai szerint Rendeken, hanem a — h a r a n g. Egyetlen harangjukat ugyanis Mihály arkangyal iránt táplált legmélyebb tiszteletök tanubizonyságául az ő nagy nevérol neveztek vala el. Egyébként pedig a mi a harangot illeti, az bizony a legfrisebb egészségnek örvendett azon minutumokban is, melyben a rendekiek beteg, jobban mondva r e p e d t voltát költötték. De még csak a szive se pottyant ki. Helyén volt ez a sziv, amiként hogy helyén is illik lenni egy Mihály arkangyal szivének.

Tehát okvetlen Gergőnek kellett okozni a csudát. De bizony Gergőnek, Orgován Gergőnek.

Hogy ki volna Gergő? Rendek talentuma, bölcsse, esze, mindene. Egy személy-

ben kisbíró, gyalogpostás, a jegyző ur ordonánca, levélhordó, egyházi, bíró uram legtitkosabb konziliáriusa, kovártély mester, sirásó, éjjeli bakter, nappal csócs és végül — harangosó. Ennyi hivatalt vádult el Orgován Gergő, a mindnyájának becsülettel meg is felelt.

Hogy a szőcs rugja meg a csipetnyi eszemet, ehun ni, majd hogy el nem feledem Gergő talentumának és az igasságnak rovására még azt is felemlíteni, hogy ő kelme ujságészkesztéssel is foglalatoskodott. Ugyanis ő szőcskesztette a Rendeki Hírmondót, amely nem nyomatózott holt betűkkel, hanem eleven szóval készült és jaj volt annak a legénynek avagy eladó fehér népnek, akivel vesér és egyéb cikkeiben foglalatoskodott. Amely ádás szerkesztési taktikának az lett az ő fura folyamánya, hogy Gergő előfizetői, — nem úgy, mint a mi előfizetőink, kik asért esurják le a garast, hogy beszéljünk nekik, — hanem a Gergő kundsajtjai asér fizettek, hogy a kiszőcskesztő ur halgasson róluk. Mőhát nagy kutya volt Gergő. Mindenhova, épp akkor vitte az ördög, a hol és amikor egy csőppentett mákazemnyi szükség se volt rája. De ez mind nem tartosik a dologhoz. Orgován Gergőről most mint a harangosóval

a nagyhatalmu ur gyakorolja a kegyelmeket a hunyáskodókkal szemben, kielégíti a kapzsi önérdéket a „do ut des, facio ut facias” elvénél fogva. A jegyzőnek elég, ha visszaéléseit elnézi, a szolgabíróknak, ha a központban hagyja, a hivatalnoknak, ha előlépteti, a vétkesnek, ha baját eltussolja és a hiunak, ha asztalához ülteti.

Az embert első sorban az önérdék dominálja, ez a hatalmas és természetes érzélem. Nem csuda tehát, hogy a főispán saját hatalma érdekében mindenre kész, a mit onnan felülről parancsolnak. Csak ليفerálja be az előre megszabott mamelukokat a parlamentbe, a többivel nem nagyon sokat törődnek. Éljen a hogy tud, gazdagodjék, a hogy teheti. Így aztán megkészi a felbonthatlan ring, a nagy érdekszövetség; a főispánt teremti a kormány, a kormányt a többség, a többséget a főispán: következőleg a főispán a sarkpontja az egész magyar politikának.

A szegény, kinek elvei vannak, a melyek nem kormánypártiak, a nyomorult, a ki ideálokat kerget előléptetés helyett, a rajongó, a ki független Magyarországról ábrándozik, méltánylást nem talál és ki nevetik, mert nem volt esze. Így élünk már husz év óta és addig fogunk így élni, míg a Nemezis valamennyi Miklós Gyulát ki nem dobja szabad prédául. A provízió persze csak akkor szűnik majd meg, ha a jelenlegi kormány is megszűnik és az új kormány nem a réginek a folytatása lesz, hanem valóban új.

Dulánszky Nándor dr.

A ravatal.

Ott fekszik kiterítve a hat gyertya lángjaitól megvilágított, becsüdtetett püspöki kápolna oltára előtt az elhunyt pécsi pü-

szól a krónika. Harangozóit tisztében követett el olyasvalamit, amivel Rendeken csudát mivelt.

Hogyan és miképpen volt képes egy Orgován Gergő csudát mivelti? Hát azonképpen, hogy tegnap hajnalban nem — harangozott.

Nagy szó ez, instállom, Rendeken. Hisz a nap is rendeki haranghoz igazította a járását. Amikor reggel a Szent-Mihály meg szólalt: szépen fölpiantott az égre; és amely órában este megkondult: az órában becsüdtetett el is takarodott a nagy bolthajtásról.

Képzelem, szegény nap mekkora zavarban lehetett, a mikoron tegnap hajnaltáj haastalan várta a rendeki harang komandóját. És a mikor látta volna, hogy haastalanul rostokol a világ másik felén levő égtetőn: rötelkedve bár, de mégis a rendeki harangszó nélkül volt kénytelen ez egyszer a rendekiek hátára sütni. Mert a rendekiek is poruljartak. Vártak a hajnali harangszóra, hogy dologra ébredjenek. Anyjuk mondá is fényes pitymallatkor:

— Apjuk, kejjék kéetök ki az ágybul! Ehun má' nappaa van!

Apjuk mondá:

— Nő légy számár. Hogyan löhessen nappaa, amikó még hajnalt se csöndített a Gergő?

pök, Dulánszky Nándor. Teljesen az előírás szerint van minden körülötte, sem több, sem kevesebb. Az életben mindig derűt mosolyra nyílt ajkát a sok szenvedés eltorzította, arca beesett, kezei is megvékonyodtak.

Csupán az ablakmélyedésekbe és a fülkébe elhelyezett délszaki növények el lensulyozzák némileg azt a szomorú és megható képet, a mit az elhunyt püspök szemlélete okoz. Pulvis et umbra sumus... ezt juttatja eszünkbe az egyszerűséggel özszerített katafalk, ezt látszanak elismerni a látogatók ezrei, a kik körüljárva néma főhajrással a ravatalt, egy egy idősebb nő térdre ereszkedik az ott elhelyezett térdepelőre és imát bocsát a mindenek Urához.

Ma délután egykor kezdtek bebocsátani a halott látogató közönséget, mely szakadatlanul hullámzott egész az esti órákig.

Holnap (kedden) reggel 6 órától egész déli 12 ig és délután 1-től egész 5-ig tekinthető meg utoljára a püspök földi porhüvelye, azután a koporsó fedele ráborul és elzárja végképp a külvilágtól.

A temetést ilornig Károly b. veszprémi püspök fogja eszközölni, mely szerdán délelőtt 9 órakor veszi kezdetét, a mennyiben a szertartást végző püspök nagy segédlettel fölmege a kápolnába és beszenteli a halottat. Hat papnövendék válla emeli ezután a nickel koporsót és a székesegyház középső hajójában fölállított ravatalra helyezik, a hol gyász-misést tartanak lelki üdvéért. A misét Libera zárja be.

Ezután a koporsót leviszik a templom alatti katakombába, s miután ujjalag beszentelték, elhelyezik a már rég kiszemelt üregbe, melyet nyomban befalaznak.

A részvét.

Egyre érkeznek az elhunyt püspök tisztelőitől és jó barátaitól a részvét-táviratok részint a gyászoló családhoz, részint a káptalanhoz. A ma érkezettek közül közöljük a következőket:

Szmracsányi szepesi püspök a következőket sürgönyözi:

„A pécsi egyházmegye mély gyászában annál bensőbb részvételt osztokom, mert az áldott emlékü főpásztorban egykori kedves tanáromat tiszteltem.”

Szalay Imre miniszteri tanácsos a nemzeti muzeum igazgatója részvétsürgönye a következő:

Ezen a reggelen aztán sok minden másként esett meg Rendeken, mint egyébkor esni szokott. Teszem azt, az Áron palinkás hordaja ezuttal nem mutatott hat hét pint apadást. A gyerekek, meg a páskumra járó négy lábúak egy szálig otthon maradtak és így a házi rend fenekestül fel vala fordítva Rendeken. Copáka Menyhért tanító ur és Böléndök József konvenciók kanász ez napon nem is tettek egyebet, mint örömlükben a körmeiket rágicsálták a pitarajtóban. Legalább nekik is esett egy évben egyszer jó napjuk. Akinek a városban lett volna egy és más tenni valója: otthon rekedt, mert a világ kezdetétől fogva azon szokás járta Rendeken, hogy a városba indulni csakis hajnali harangszókor lehet. Még a tehének és lovak között is bizonyos foku riadalmat szült az elmaradt harangszó. Rendes körülmények között ugyanis a széna, szecska, abrak, szemes kukorica avagy zab hajnali csöndítéskor már kínáltatni szokta magát a jászolban. A friss slom se hiányzott. Ezuttal az etetés, itatás fényes nappal esett meg.

Minek szaporítsam a szót: Rendek fenekestül fel vala fordítva. Kizökkent kerék vágásából a falu kétkerekű laptikája. Mindennek pedig Mihály arkangyal némasága, jobban mondva Orgován Gergő kötelesség mulasztása lön okozója.

„Pü-pök ur ó excellenciájának elhunytá fölött kérem mély részvételemet fogadni. A boldogultban az egyház egyik oszloposát, hazánk legjobb fiát, megyéje valódi atyját vesztette. Én atyai barátomat gyászolom. Kérem a családtagoknak is legmélegobb részvételemet nyilvánítani.”

Meszlényi Gyula szatmári püspök a következőleg fejezi ki részvételemet:

„Kegyelmes főpásztoruk elhunytá alkalmából fogadja részemről a főtisztelendő káptalan legbensőbb részvételem nyilvánítását. Az isten nyugtassa a boldogult áldott lelkü főpapot, kiben én leghivebb barátomat gyászolom.”

Ezenkívül kondoleáltak még: Montenuovo herceg, a bizováci patronátus nevében, Norman Gusztáv gróf, Paxy Károly altábornagy, Császka György kalocsai érsek, Lobkovitz herceg budapesti hadtestparancsnok, Desseffy Sándor csanádi püspök, Rimelly Károly besztercebányai püspök, Stajevits János és Jeszenszky Ferenc orsz. képviselők, Csakonits gróf és még igen sokan, a kik sürgönyeiket a család valamelyik tagjához adresszálták.

Apróságok Dulánszky Nándor életéből.

Az elhunyt püspök nem igen volt barátja a humornak. Ritkán élcelt akkor is inkább szatírával, mint vidám élcelé fűszerezte mondandóit. S volt különösen egy feltűnő sajátága. Az, hogy ki nem állhatta az — ujságírókat. Előtte minden ujságcsináló ember nem volt más, mint egy — örökké éhes egzisztencia, s bár nem kedvelte őket, mégis megtette a király ó felsége és Galimberti nuncius pécsi látogatásai alkalmával, hogy megvendégelte az egész az ünnepségen jelenvolt ujságírókart, s meglepéssel beszélte környezetének, hogy „no, most az egyszer jóllakattam ezeket az éhes tollforgatókat is!”

Egyik pécsi tanítót fiatalabb korában az a megtiszteltetés érte az elhunyt püspökünk részéről hogy akkori titkárnak szivessége folytán személyesen vitt el egy diszkötésű példányt népkönyvből. A püspök barátságosan fogadta a fiatal tanítót, könyvét átvéve, beszélgetésbe bocsájtkozott vele. A diskurálás tárgyát a budai külvárosrészt nem-

Időjén valónak tartom, hogy Rendek sokoldalú talentumáról, Gergőről lerántsam a lepedőt, a titokteljes saisi fátyolt, mely az ó curriculum vitaejét takarja.

Orgován Gergő ezelőtt mintegy tiz esztendővel szakadt Rendekre. Honnan? Persze, jó volna azt tudni. Nem volt egy betűnyi igazság levele se, amiből ki lehetne okumálni a szülőtte hazáját. Ó maga se hozakodott vele elő semmiféle alkalommal. Mindazonáltal nem maradt egészen titok a származása. Valamelyest az ablakos, meg a drótos tótok szavajárásához formállott a beszéde. Nyilvánvaló tehát, hogy valahonnét a tótságból keveredett Rendekre.

Jobbkarja tüben hiányzott. Balogos kezű ember volt.

Mikor Rendekre bebotlott, épp akkor temették el itt a vén harangozót és bíró uram konkurrens hiányában rögvést föl is ajánlotta neki a megüresedett hivatalt.

— Egy harangunk van, — mondá a kacská kezű jövevényre sanditva, — hát megbírhat vele.

Gergő nem is sokat teketóriázott, hanem birtokába vette Mihály arkangyal istrángját, — a harang kötelet, — és olyan szivhez szóló verseket csöndített a kis harangon, hogy a kántor annak a nézetének adott kifejezést, hogy még a római pápa is irigyel-

zetiségi viszonyai képezték. Kiváncsi volt a püspök, hogy minő véleménye lehet e tanítónak a magyarosítás kérdésében, ki az előbbi kérdésekre már megmondta, hogy pécsi születésű és külvárosi tanító. A mi fiatal paedagogusunk oly erősen beszélt a bosnyák nyelvű istentiszteletek ellen s a magyarosítás mellett, hogy a főpásztor pár percig elfordult tőle, ott hagyván a meglepett fiatal embert a terem közepén a kinézett az ablakon. Vendégünk e nem várt fordulatra ajánlta magát s távozni készült. E pillanatban a főpásztor — észre vevén a fiatal tanító zavarát — ott marasztalta és beszéd közben más tárgyra tért át. Ugyanis azt kérdezte a tanítótól, vajjon mit gondol, elfogadná-e a pécsi községi — e szót erősen hangsúlyozta — iskolaszék, ha ő (t. i. a püspök) a budai külvárosi iskolába járó katolikus vallású jó tanulók részére évenként nagyobb számú díszes s magyar nyelvű ima- és énekkönyveket ajándékozna? A tanító ugyan nem volt felhatalmazva, hogy az iskolaszék nevében igent vagy nemet mondjon, de azért mégis a leghatározottabban kijelenté a kegyes főpásztor előtt, hogy az iskolaszék nemcsak elfogadná, de nagy köszönettel venné püspök ur ő nagyméltóságának figyelmét s szép ajándékát.

Hogy az ígért tetté nem vált — úgy hisszük — nem a tanítón mullott.

Az elhunyt püspökről nemzetiségi „fajzata” miatt a külvárosi népség alsóbb osztálya több ízben nem a legkedvezőbben nyilatkozott. A bosnyák nyelvű, de teljesen magyar érzelmű néposztálynak nem tetszett, hogy Dulánszky tót származású vala.

— Nem volt elég a drótos familiából. (Scitovszkyt értették) — most megint tót püspököt küld a nyakunkra a császár?!

(A „mienk nép” még mindig csak császárt ismer és mindenkit, a ki nem az ő véreből való vér, vagy hát legalább is nem „pécsi tüke” — „gyűnt-ment” nációnak tart.)

Most is attól félnek, hogy megint valami „tót nációt” küld a „császár” pécsi püspöknek a — nyakukba.

Tudvalevő dolog, hogy I. Ferenc József királyunk az utóbbi évtizedben két ízben látogatta meg városunkat. A „mi népünknek” ez alkalmakkor is volt valami megjegyzése a dologhoz Papjait sokkal jobban tisz-

heti Gergőt a rendekiektől. De a szomszédos köpeciek, mikor hírt vettek a kacska harangozónak, a városi heti vásárokon rendeki emberekkel összetalálkozva, imigy évődtek ezekkel:

Ezer szerencse, hogy kéetőknek csak egy harangjuk van. Mer'ha kettő volna, ugyan hogyan tudna temetésre huzni egyszerre két harangot huzni a Gergő?

Vagy pedig:

Ugye azért nem vesznek kéetők párját a haragnak, mert a harangozójuknak is csak egy keze van?

Avagy végül:

— Özvegy haragnak félkezü huzója. Ippen, hogy összepászolnak.

Aki azt hiszi, hogy ezeket az éles vágásokat, gonoszindulatu piszkálódásokat a rendekiek csuklás nélkül lenyelték, csalódik. Sokszor folyt e miatt a piros vér. Sok ábrázaton keltek ezeknek a csuf szónak nyomában tulipiros, hupikék daganatok. Hol egy-két rendekinek, hol meg néhány köpecinek annyira kiformalódott a képes fele a verekedések után, hogy a legjobb akarattal se lehetett volna e fizimiskákra ráfogni, miszerint ezek az isten képére és hasonlatosságára teremtettek volna.

(folyt. köv.)

teli, becsüli és szereti, semhogy azokat megsértene s a „szent és sértetlen király”-ról mit sem vél tudni, de a „császár” gyakori ide jövetelének nem nagyon örült, mert mindig a „porció” (adó) fölemeléstől félt és irtózott.

— Könnyű a nimet császárnak s a tót pispeknek nagy uriasan megélnyi, mikor belemarkolhatnak a városi kasszába midőn nekik tetszik!

— Nem nagy kunst a püspöknek a vártemplomot kicifrázni! Mink fizetünk meg azt a sok tarka-barka ákom bákómat, amit a svábok oda pingáltak!

Ilyen s ehhez hasonló megjegyzései vannak a „mi népünknek” az ilyen dolgokban.

A mi az elhunyt főpásztor kegyadományait s egyéb néven nevezendő jótékony cselekedeteit illeti, erről a külvárosban sem tudnak sokat mesélni.

Napirend 1896. január 28-án.

Naptár: kedd jan. 28. — Róm. kath.: Cirill — Prot.: Károly. — Görög-kel.: (1896 jan. 16.) Péter — Zsidó: Schebat 13. — Nap két 7 óra 33 perckor. — Nyugszik 4 óra 54 perckor. — Hol: két 9 óra 04 perckor. — Nyugszik 8 óra 39 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok hideg; légnymás 763 — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint fagy száraz.

Színház: „Rip wan Winkle”, operette 3 felvonásban.

H I R E K.

Pécs, 1896. január hó 27.

— **(Személyi hírek.)** Hornig Károly báró, veszprémi püspök, dr. Dulánszky Nándor megyés püspök temetésére holnap (kedden) érkezik Pécsre s Walter Antal kanonok vendége lesz. — Pertik Ottó dr. és Nekám dr., budapesti egyetemi tanárok csak tegnap (vasárnap) érkeztek meg Pécsre, s az éjjel és ma délelőtt foganosították a püspök holttestének bebalzsamozását. Nevezett orvosok ma vissza is utaztak Budapestre.

— **(A pécsi kath. legényegylet ifjusága)** fővédnökének bold. dr. Dulánszky Nándor püspöknek temetése: szerdán az egyleti lobogóval testületileg jelenik meg, a mit m. t. választmányi és pártoló tagjainak ezuton is tudomására ad, hogy résztvenni szándékozik hozzájuk csatlakozhassanak. Indulás az egyleti helyiségből reggeli fél 9 órakor.

— **(Gyászmise a püspökért.)** A pécs budai külvárosi plébánia templomban ma reggel fél 8 órakor gyászmise tartatott assisztenciával, a boldogult megyés püspök lelkiüdvéért.

— **(A zenekedvelők egyesülete)**-nek holnapi keddi zenestélye elmarad azon oknál fogva, mert az előkészületek a farsangi estélyre, mely a legváltozatosabb mulattató műsornál fogva a maga nemében igen érdekesnek ígérkezik, valamint mert a gyakorlatok, melyek a bőjt elejére s a színházban rendezendő nagyszabású zenekari hangverseny miatt már erősen folynak, a működő tagokat nagyon igénybe veszik.

— **(A Mecsek egylet közgyűlése.)** A Mecsek-egyesület tegnap délelőtt 11 órakor tartotta meg évi rendes közgyűlését a vársóháza nagytermében. — A közgyűlésen, melyen Kardos Kálmán főispán elnökölt, szép számban jelentek meg a választmány és az egyesületi tagok köréből s tetszéssel fogadták az elnöklő főispán beszédét, melyben hatásosan ismertette az egyesület céljait és működését. Megemlékezett beszéde elején dr. Dulánszky Nándor megyéspüspök elhalálozásáról is, kiben az

egylet nagynevű örökös és alapító tagját s mindenkor buzgó pártfogóját vesztette el és indítványozta, hogy a közgyűlés jegyzőkönyveleg örökítse meg az elhunyt főpap emléket. Az elnöki beszéd után Kiss József, főreáliskolai tanár, az egyesület titkára olvasta fel az egylet múlt évi működéséről szóló jelentését, mely részletesen és az egylet nemes és lelketmívelő céljai iránti lelkesedését ábratva szól az egylet múlt évi történetéről. E jelentésből kiemeljük, hogy az egylet a Kardos-utat újra kavicsostatta, fákka betöltötte s gondoskodott arról is, hogy a kiránduló közönség kellemes busító italokra találjon, a miről Scholtz Antal jóhírneve nyújt garanciát, ki az óttani sörmérés jogát 45 frtért vette bérbe az egylettől. A Kardos uti pavillont is újra festette az egyesület s a Zengőhegyi kilátó tornyot a múlt nyáron adta át a közhasználatnak. Az utjelzések kiegészítését is előmozdította az egylet s e célból egy utjelző kalaut is adott ki, mely könyvnek ára 1 korona. A kilátó torony felállítására körül kifejtett buzgóságáért Tersánszky József egyleti tag különös elismerést érdemel. Az egylet kirándulásain a nagyközönség még mindig nem igen vesz részt; mindazonáltal az egyleti tagok több kirándulást rendestek nemcsak helyben, de messze vidékekre is. Így 14 egyleti tag megfordult a múlt évben a Glockneren is, köztük Dischka Győző főreáliskolai igazgató is, kinek dicséretére legyen mondva, hogy az óriási hegy csucsat csak az átláthatatlan köd miatt nem érthette el. A Tubes csucására tervezett kilátó torony felépítése a folyó évre maradt: e célból szükséges a Kardos-ut meghosszabbítása is s e célra az egylet bármily adományt igen szívesen vesz a nagy közönségtől és tagoktól egyformán. A Tettyét összekötötte az egylet a Kardos uttal, a szikla ut létesítésével s e mögött még egy másik utat is csináltatott, hogy a kirándulók könnyen átjuthassanak a Tettyére. E kirándulások közben való tájékozás céljából a bécsi katonai intézetnél turista térképeket rendelt meg az egyesület, melyek 1 frt 20 krért kaphatók. Rendes tagot 19-et vettek fel a múlt évben; a régiek közül 9 tag kilépvén, a tagok száma tehát tiszteleg megnövekedett. Az egyesület céljaira a pécsi takarékpénztár 50 forintot adományozott, a nemzeti kaszinó pedig helyiségeit engedte át az egylet gyűlései helyéül. Ezeknek tehát, valamint a helyi sajtónak az egylet ügyeinek a nyilvánosság előtt való felkarolásáért és Domján könyvkerekedőnek, ki tiz százalék s Hamerli Gyula fényképésznek, ki husz százalék engedménnyel látta el az egylet megrendeléseit, valamint mindazoknak, kik az egylet könyvtárát gyarapították, köszönetet szavas a titkári jelentés s megemlékezik a megyés püspök elhunytáról, ki az egylet kirándulásai számára a pécsi püspöki erdőket megnyitotta. A tetszéssel fogadott titkári jelentés után, Kardos főispán köszönetét fejezte ki a titkárnak, ki az egyletnek kezdettől fogva buzgó, fáradhatatlan, szellemes és lelkes tagja s érdekeit mindenkor szíven viseli. Tudomásul vétetett ezután a számvizsgáló bizottság jelentése, mely szerint a pénztárba befolyt a múlt évben 1146 frt 10 kr., ebből a kiadás körülbelül 1000 frt volt. Az egylet összes vagyona ma 1327 frt 58 krajcár. A számvizsgáló bizottságba Fekete Mihály elnöklete alatt Szigrist Lajos és Koharics János küldetvén ki, a közgyűlés véget ért.

— **(Altisztí bál a Vigadóban.)** Fényesen sikerült táncmulatságot tartottak a pécsi helyőrség altisztjei szombaton este a Vigadóban. A bálanya Thelmann eszredesné volt, a ki mellett Hortsein alezredesné, Lósoh századosné, Ziegler századosné, dr. Hrabetz eszredorvosné és Christof Tódorné urhölgyek emelték az est sikerét. A táncmulatság — melyen meg-

jelent Schlippenbach István gróf, veséornagy, Valentic Dániel eszredes dárparancsnok, Thelmann József eszredes, Hortstein aleszredes, Fodor, Brillmayer és Krissanics őrnagyok — a katonaszenekar és Farkas Sándor nótája mellett este 9 órakor már javában folyt a reggeli 5 óráig tartott. Az első négyest vagy 150 pár táncolta. Jelen voltak a következő leányok: Balog Mariska, Baumgartner Anna, Balás Katica, Basch Jenny, Berger nővérek, Antos nővérek, Alt Borbála, Braun nővérek, Brucker nővérek, Buchler Julia, Buchler Józsa, Schiffer nővérek, Keresztesi Mariska, Sánta Irén, Fischer Mariska, Janitschek Gizella, Fischer Katalin, Körtvélyessy Anna, Tóth Katalin, Jusztus Mari, Fischer Irén (Szigetvárról), Köpf Anna, Kohn Berta, Weiss Karolin, Jurisics Anna, Weissenfeld nővérek, Schultheiss, nővérek, Kohn nővérek, Kocsis Mari, Kulcsár Paula, Preininger Mariska, Ringlaub N., Friedmann Paula, Rosenthal és Spitzer nővérek, Schneider Mariska, Pintér Emmi, Csonka Mari, Wirth Risa, Lubek nővérek, Elefánti N. Negele nővérek, Neuwirth Anna, Mihájlovits Teréz, Dréber nővérek, Vig Etel, Goldstein és Fischer nővérek, Heller Roza, Soós Etel, Gruber Cicelle, Schlesinger Risa, Henc Mariska, Simonovics Anna, Schmidt Paula, Szombati Irén, Szabó Mariska, Herceg Luiza, Trommer Karolin, Subovay Risa, és Lust Cecilia; asszonyok: Alt Ádámné, Battyányi Andrásné, Berger Józsefné, Budáné, Gruberné, Friedmanné, Habarster Józsefné, Grossmann Józsefné, Szamacsék Ferencné, Kovácsicsné, Kocsisné, Sánta Józsefné, Surányiné, Spielmann Vilmosné, Kummelsberg Gyuláné, Schlesinger Gyuláné és Worm Adolfné.

— **(Uj anyakönyvvezetők a megyében.)** A belügyminiszter Baranyavármegye rákoszari kerületébe Grosch Aladár körjegyzőt, a mattyi kerületbe Kovács Sándor nyugalmazott tanítót anyakönyvvezetővé, Sauerwein Jakabot, illetve Szalay Gyulát pedig helyetteseiké, végül a magyarmecseki kerületbe helyettes anyakönyvvezetővé Gött Aladárt kinevezte a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságnál való közreműködéssel is megbísta.

— **(Halálosítás.)** Özv. Penc Lőrincné szül. Zottományi Janka f. hó 23-án, élte 78 ik évében, Issépen elhunyt. Temetése f. hó 25-én tegnapelőtt volt, nagy részvét mellett.

— **(A mohácsi torna-egylet mulatsága.)** Mohácsi tudósítónk írja: Az elmúlt héten Mohácson két rendbeli falragassok voltak magukra a járó kelők figyelmét. Az egyik „Jön Nadina Slavianszky”; a másikon a mi mozgalmas tornaegyletünk hirdette vasárnap délutánra az ő különféle korcsolya versenyt. Nadina majd csak még esután jön, ha csakugyan megjön, mi mohácsiak legalább várjuk és jegyezzük előre az ülőhelyeket, mert attól félünk, ha meg talál jönni, akkor már állóhelyet sem lehet kapni. Hanem a tornaegylet mulatsága az már megvolt tegnap, vasárnap és nem lett elhalasztva, mint azt tévesen jelezte egyik lapársunk. A mulatság korcsolyaversennyel kezdődött az egylet jégpályáján. Apálya hossza csak 200 méter volt. Kezdő tanulóknak (polgári iskola növendékei) egyszer körül; haladottabb hölgyeknek kétszer körül; haladottabb uraknak háromszor körül siklani. Jutalom: kezdő fiuknak csinos tintatartó; kezdő leánykáknak praktikus kézi táskák munka számára; haladottabb hölgyeknek szép illatszer tartó; haladottabb uraknak szivartartó készülek. II. oszt. polg. kezdő fiu indult: 9, első lett Sipos Károly tanuló; kezdő leány indult: 8, első Precslmájer Margit polg. III. oszt. növendék; haladottabb hölgy indult:

8, első dr. Philipp Ferencné urhölgy 108 másodperc; haladottabb ur indult: 8, első Kondor Gusztáv adótiást 92 másodperc alatt. A jól megérdemelt jutalmakat nyerteseknek dr. Huszár Sándor kir. albiró nyújtotta át az egyleti elnökség nevében, melegbangu beszéd kíséretében. Ezen közben már sötétedett, az est belépedt és kigyuladt a sok lámpa és különböző szintű még több lámpa, a jégportban gyakorlottak táncra kerekedtek a jégen, 32 pár táncolván a Szlamay Béla által rendezett francia négyest. később ment a keringő és a csárdás is. Jól megérkezett már a polgári vacsorázás ideje, mire a társaság széteszött. A közönség közt ott láttuk: Jágits Józsefet nejével, dr. Reder Károlyt nejével, dr. Tarnai Károlyt nejével, dr. Philipp Ferencet nejével, dr. Andrita Tivadart nejével, Vanke Ferencet nejével, Szépe Árpádot nejével, dr. Rüll Jánost nejével, Klombauer Antalt nejével, dr. Huszár Sándort nejével, Herr Miklóst, dr. Serli Sándort. A sikerült mulatságban buzgólkodott Sey László, kinek vállain volt a főrendezés, kinek segítségére voltak: Krivitz Tamás és dr. Rüll János urak. A világitást Kosztics Lázár parti kormányos nagy csinnal rendezte be.

— **(Uj erdőfelügyelő.)** Halász Géza, pécsi erdőfelügyelőt, a földművelésügyi miniszter előterjesztésére ő felsége a király erdőfelügyelővé nevezte ki.

— **(Száj- és körömfájás Pécsen.)** Alig szűnt meg a sertésvész, már is újabb járvány lépett fel városunkban az állatállomány között. A ragadós száj- és körömfájás ez, melynek fellépését tegnapelőtt hivatalosan konstatálták és a legszigorubb hatósági intézkedéseket léptették életbe a vész korlátozása céljából. A hasított körmű állatok, főképen az ökrök és tehének közt lépett fel a járvány s a fertőzött udvarokat azonnal zár alá vétették s főképen a járványtól megleglept teheneiket, melyek teje fertőzött lévén, azok élvezete az emberre is veszedelemmel jár. A február 2-diki országos vásáron e szerint az állatvásár, illetve a szarvasmarhák és hasított körmű állatok felhajtása betiltatott.

— **(Kádársegédek bálja.)** A pécsi kádársegédek szakegylete tegnapelőtt rendezte farsangi táncmulatságát a Scholtzféle sörházban, a mulatság igen látogatott és a mi fő, igen fesztelen és kedélyes volt a mind a kik ott voltak, a sok szép leány és fiatal asszony egész virradtig jóízűen mulattak. A sikerért elismerés illeti a rendezőseget, melynek buzgalma ezt a sikert a mulatságnak már előre is biztosította.

— **(Mikor örül a rajkó?)** Megyénkben a sertésvész még egyre pusztítja a rőfögő állatokat. Annyival nagyobb csapás ez a lakosságra, mert Baranyában, különösen Sellye község vidékén az emberek nagyrészt sertéstenyésztésből élnek, minden vagyonukat a sertések hizlalásába fektetik be. Vannak azonban, a kik örülnek a disznó veszendőségnek s kik volnának ezek, ha nem a cigányok. Elfelejtji a fekete népség most legnagyobb ellenségét — a szelet is — a fölötti nagy vigasságában, hogy „deglik a malac.” Mert hiábavaló a hatóság minden intézkedése, azok a pusztalások még a földből is kiássák a jó „pecsenyét” s a legnagyobb lelki nyugalommal élvezik, Baranya vidékén most azt vágja kacagva a cigány az ingerkedő északi szél szeme közé:

Akkor örül a rajkó
Mikor döglik a disznó.

— **(Alakuló ünnepély.)** A pécsi cipész, timár és bőrkészítő segédek szakegyletének táncmulatsággal egybekötött alakuló estélye igen jól sikerült. Az alakuló ünnepély után Farkas Sándor zenekarának nótái mel-

lett táncra perdült a jelenvolt sok szép fiatal leány és asszony a reggeli 5 óráig tartott a mulatság. Az első négyest mintegy 40 pár táncolta. A mulatságon felülfizettek: Höfler János 10 frt, Höfler Jakab 5 frt, Erreth Kálmán 3 frt, Erreth K. 2 frt. Budapesti cipész szakegylet 3 frt, Varga Imre 3 frt, Verb József 2 frt, Koncsicska József 2 frt, Dessőfy József 2 frt, Krausz Jakab 2 frt, szabók szakegylete 2 frt, Trasser József 1 frt, Szeits Lajos 1 frt, N. N. 1 frt 20 kr., Marton Ferenc és István 1 frt, Reich György 1 frt, Vankovits Pál 1 frt, Kocsis Samu 1 frt, Poszt István 1 frt, Müller Viktor 1 frt, Poszgay Lajos 1 frt, Hartvánszky Frigyes 1 frt, Kolozsi Bazil 1 frt, Bárány Géza 1 frt, Dancs Miklós 1 frt, Ovajka Ferenc 1 frt, Fernengel Mihály 1 frt, Haukh Gáspár 1 frt, Hakk Lajos 1 frt, Hakk János 1 frt, Gramfalu Ede 1 frt, Vandrassek József 1 frt, Rigó Pál 1 frt, Silling János 1 frt, Ehling Gyula 50 kr, Rónay Ferenc 40 kr, Vig Lajos 50 kr, Kaacscekk N. 50 kr, Bezek Mátyás 50 kr, amit köszönettel nyugtáz a pécsi cipész, timár és bőrkészítő segédek szakegyletének ünnepélyét rendező bizottság.

— **(Elveszett gyémánt gyűrű.)** Tegnap este a király utcától a sörház-utcáig terjedő uton elveszett egy gyémánt kövű apró gyémántokkal ékített gyűrű. A becsületes megtaláló adja át a rendőrségnek.

— **(Felakasztotta magát.)** Megunta az életét Özdi Jánosné terehegyi lakos. Nem is csoda; 80 évet élt, a legnagyobb nyomorúságban, egyedül, mindenkitől elhagyatva. A tél oly hideg és neki nem volt egy darab fája. És elfogyott a kenyér is, melyet eddig is könyörületből kapott. Emberek, önsz, másokkal nem törődő. jégszívű emberek: tudjátok-e milyen érzés lehet az: fűtetlen szobában 80 évvel kenyér nélkül dideregni? Es a sors jutott a szegény Özdi-nénak is, de nem sokáig viselte, mert az éhenfagyásnál előbbre tette a halált és a napokban a pitvarban álló lajtorjára felakasztotta magát. Fölboncolták és aztán eltemették.

— **(Vak tüzi lárma.)** Ma délután 1 órakor telefonon jelentették Scholtz Gyula sörgyárából a központi tűzörségnek, hogy a gyárban tűz van. A kisietett örségnek azonban már mi dolga sem akadt, mert a tüzet, ha ugyan annak nevezhető, hamarosan eloltották. Annyi volt az egész, hogy a mosóhelyiségben a munkásnők a tűzhelyhez közel aggatták fel ruháikat, hogy azok száradjanak, míg ők ebédre mennek. A ruhák aztán nemcsak megszáradtak, de meg is égtek s a helyiség tele volt füsttel, mikor a munkásnők ebéd után oda benyitottak. A helyiség feletti padlás tele lévén szalmával, érthető okból megijedtek s rögtön telefonoztak tűzoltókért, miközben azonban az égő ruhákat szépen ellocsolták s így a tüzet is elnyomták, mielőtt az valami számbavehető kárt okozott volna.

— **(Hitközségi választás.)** A mohácsi izr. hitközség választmánya megalkult. Megválasztották közfelkiáltással egyhangulag elnöké Wolf Zsigmondot, alelnöké dr. Kaufmann Józsefet, pénztárossá Armuth Mórt, templomgondnokká Reinitz Jakabot és Weisz A. Adolfot. Tolnay Gyula járásbíró fel szólalt a közfelkiáltás útján történt választás ellen, mert az alapszabályok szerint a hitközségi elüljáróság választása titkos szavazással ejtendő meg. De mivel a választás eredménye már ki volt hirdetve, a választmány megnyugodott a közfelkiáltással történt választásban. Ezután megejtették az iskolaszéki tagok választását; megválasztottak: Fabritzky József, Frommer Miksa, Hermann Manó, dr. Kaufmann József, dr. Löwy Jakab, Tornai Gyula és Wolf Zsigmond. Számvizsgálók lettek: Prezl Mayer Alajos, dr. Löwy Jakab és Frommer Miksa. Kisorsoltattak a

már megválasztottakon kívül az adókövető bizottságba: Kaufman Jakab, Kohn Lipót, Frank M. S., Maislis Soma és Veiman Isidor; a felszámoló bizottságba: Perless Lajos, Spitzer Gyula, Popper J. D., Gyöngyösi Adolf, Weiman Israel, Weiss Jakab és Weiss Zsigmond.

— (A vegyes házasságok megáldása.) A szegvárdi izr. hitközség képviselőtestülete a napokban tartott közgyűlésén tárgyalta a pécsi izr. hitközség átiratát a vegyes házasságok megáldására vonatkozólag. A között határozat szövege szerint a következőképpen hangzik: „A pécsi izr. hitközség kimondja, hogy a vegyes házasságok megáldását kívánatosnak tartja és ezen határozatát közli a nagyobb hazai hitközségekkel állásfoglalás végett.” Az átirat elolvasása után a képviselőtestület a hitközségi elnök, Leopold Sándornak egyhangulag elfogadott indítványa folytán a következő határozatot hozta: „A testvérhitközség átiratából csak az tűnik ki, mit tart kívánatosnak, ellenben, hogy saját kebelében mit fog tényleg életbe léptetni, arról említés sem tétetik; ezen hitközség azonban a testület komolyságával összeférhetőnek nem tartja, hogy vita tárgyává tegye, vagy határozattal eldöntse, esetleg szavazás elé bocsássa: mit óhajt valaki? Ennélfogva a pécsi izr. hitközség átirata fölött egyszerűen napirendre tér.” Mely határozatról a pécsi izr. hitközség átiratában értesített.

Művészet, irodalom.

○ Charlie néneje. Olyan viharos és állandó derültséget már rég nem láttunk, mint minővel szombaton közönségünk ennek az angol bohózatnak első előadását kísérte.

Valami nagy műbecse nincs a darabnak, sőt hallottunk egyes nyilatkozatokat, a melyek a darabot vásári komédiának jellemezték, de aki nagyobb műigények nélkül csupán mulatni akar — s ennek is megvan néha a maga jogosultsága ebben a szomorú világban — az el ne mulassza megnézni ezt a bohóságot. A darab meséjét röviden a következőkben ismertetjük: Két oxfordi diák Jack Chesney (Balla) és Charlie Wikchem (Mészáros) szerelmeseek Spittique ügyvéd (Polgár) unokahugába (Polgárné) és gyámleányába (Kalmár Pirooska) s hogy szerelmüket megvallhassák imádoztáiknak, meghívják ezeket reggelire, a melyet a diákok Charlienek Braziliából megérkező milliomos nagynénje, Donna Lucia d'Alvadores (Somogyiné) tiszteletére rendeznek. A leányok meg is ígérk eljövetelüket, természetesen csak úgy, ha a nagynéni is jelen lesz. Igen ám, de a nagynéni az utolsó pillanatban sürgönyös, hogy csak pár nap múlva érkehetik meg s így az imádoztakkal való reggelizés a kutba esett. De nem azért diák a diák, hogy kritikás pillanatokban segíteni ne tudjon magán; Jack és Charlie ráveszik tehát pajtásukat, Frank Babberleyt (Follinusa) a ki éppen valami jelmezestélyre készülvén, női ruhába öltözött, hogy vállalja el a néni szerepét. Ebből a szerepcseréből aztán a komikusnál komikusabb helyzetek fejlődnek ki. A leányok egészen meg vannak nyugtatva a néni jelenléte által, Jack atyja, Sir Francis (Peterdi) és a leányok gyámja, Spittique (Polgár) pedig nagyban udvarolnak a milliomos néni szerepét játszó Frank urnak. Sir Francis az ál-néni kikoszarazza, mit ez nagyon könnyen vessz, de Spittique valóságos üldözi szerelmi ajánlataival a nénit, vagy helyesebben mondva ennek

millióit. Est az ifjú szerelmeseek felhasználva, ráveszik az ál-nénét, hogy Spittiquetől a házasságukba való írásbeli beleegyezést eszközölje ki, a mi meg is történik. Időközben megérkezik a valódi nagynéni is és Spittique a felhőkől pottyán alá, mikor megtudja, hogy ő milliomos özvegy helyett egy diáknak udvarolt. — Az előadók közül különösen Follinusa remekelt grotesk szerepében s a közönséget majd halálra kacagtatta ügyes mókáival. Balla szintén pompás alakítást mutatott be a könnyűvérű diák szerepében s Mészáros is megálta helyet, bár a Charlie szerepe nem az ő temperamentumához való. Polgár a szerelmes ügyvéd szerepében nagyon túlszott, no de ilyesmi az e fajta bohózatban megbocsátható. Jelentékenyebb női szerep az egész darabban nincsen, de azért Kalmár Pirooska, Polgárné és Somogyiné kellemmel személyesítették a szerző által nagyon kevés figyelemben részesített női alakokat.

○ A cégér. Balassa Ármán dr. szegedi fiskális ily című népsziműve került vasárnap este előadásra nálunk. A siker természetesen messze mögötte maradt a hírlósnak és alig hisszük, hogy még egyszer is képes legyen megtölteni — a karszót. Mert bizony karszót leszámítva az első előadás alkalmával kongott a színház az ürességtől. A darab meséjét már közöltük volt, a minél csak a darab kidolgozása gyengébb. Kiss Pistán kívül, ez is csak gyújtó és jó kedvvel előadott dalaival ért el hatást, mindenkinek a lehető leghálátlanabb, semmit mondó szerep jutott és így ne csudálkossunk, hogy a legjobb igyekezet mellett is a közönség végtelenül unatkozott s szinte örült, midőn vége volt a darabnak, melyért kár volt a betanulásra való időt vesztegetni. (* *)

Helén. — Ó, Gyula ur! . . . Majd meglássuk, képes leszek-e önt megbüntetni?

Tanneguy-nek nem annyira az volt a szándéka, hogy ügyességével kérkedjék, mint inkább az, hogy bebizonyítsa a gróf előtt, hogy ő, ha kívántatik, meg tudja magát védelmezni. Szándékosan fegyverezte le magát, minden módon kerülni akarva a párbajt. Már Helén is reményt nyújtott neki mindig éber, szeszélyes kacérságával, hogy a gróft kijátszsa és aznap ne verekedjenek meg.

— Savaréze ur, — folytatta a fiatal özvegy ellenállhatatlan mosolylyal, — tegyen nekem egy nagy szivességet. Ön sokkal ügyesebb lövő, mint Gyula. Egy fogolynak a szárnyát ellőni igen könnyű, nemde?

— Az csak a véletlen dolga, asszonyom.

— Ó, a véletlenség öntől mit sem tagad meg . . . és tőlem sem. Lőjjön tiz, vagy harminc fogolymadarat. azzal sem törődöm, csak éppen egy elevent szeressen nekem még ma. Gyula ur megtagadta tőlem szárnyalt madarát, az enyémet . . . Szeretem hinni, hogy ön udvariasabb lesz, mint ő.

— És ön is tanusit irántam némi kegyet fáradtságomért, nemde?

— Kivánjon ön bármit . . . Ime, csókra nyujtom önnek kezemet . . . Lássá, én előre fizetek . . . naplemente előtt!

Odanyujtá Savaréze-hez keztől megszabadított fehér kezét, ki ezt a legnagyobb gyöngédség kifejezésével emelte ajkához.

— Ez kissé talán drágán is van megfizetve, — folytató a fiatal nő nevetve. — Ó, istenem! . . . Ime, itt jó Fontenéves gróf! Vajjon mit fog ő gondolni? . . . Ej, hiszen én özvegy vagyok s jobb szeretem, ha alkunk

hogy nem is akarta a grófnét előbb látni, míg vérrel nem mossa le sérelmét.

A mi Savaréze-t illeti: Károly még arra sem méltatta, hogy vele szemben kellő óvatossággal járjon el. A bátorságnak oly magaslatán állott, mely sem hátrálást nem ismer, sem semmiféle ármánytól nem tart. Az évek során keresztül élvezett csöndes boldogság sem tompította el Fontenéves Károlyban a becsületérzést s ezuttal nem egy bűnös nő volt az, a kiért ő magát feláldozni kész volt.

— Menjünk tehát, — motyogta magában Savaréze, midőn megindult; — igaz, nem ily visszatérés felől álmodoztam én; de hát most már bele kell nyugodnom ebbe a párbajba. Ha megölöm a gróft, Blanka meg lesz bosszulva, ha pedig ő öl meg engem . . . Óh, mielőtt meghalnék, még lesz időm oly felfedezéseket sugni a fülébe, a melyek örökre megsemmisítik a boldogságát.

Utközben oly látvány merült fel szemé előtt, mely még inkább fokozta gyötrelmét.

Az erdőszélen, nem messze Gyulától és a bárónétól, kik egy letarolt gabonaföldön élénk vitába látszóttak merülni, tlt a grófné.

Feje keblére volt hajtva, tekintete meredten egy pontra szegezve. Cecilia mit sem látszott törődni környezetével. Arcán sötét fájdalom borongott. Savaréze-nek fenyegető szerelme nyomta a lelkét kinosan. Est az elviselhetetlen és szégyenteljes terhet sem le nem rázhatta a nyakáról, sem más valakivel meg nem oszthatta, legkevésbé pedig a férjével. És a szép, fiatal nő erősen tusakodott önmagával ez ellen a szerelem ellen, melytől senki sem szabadithatja meg; ez ellen a szerelem ellen, mely előtt meg kell hajolnia, vagy

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 27-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka Herman Ottó volt, a ki Csáky Albin gróf indítványát még azzal is megtoldja, hogy közhivatalnokok és képviselők ne csak vasuti koncessziókat, de semmiféle állami bérletet ne kapjanak.

Bartha Miklós szerint Csáky indítványa megbélyegzi a képviselőket, a közhivatalnokokat, de a valódi bűnöst futni engedi. Határozati javaslatot nyújt be, mely szerint az eddigelé kiadott vasuti koncessziók, melyeket képviselők, közhivatalnokok kaptak, egy 15 tagu parlamenti bizottság által megvizsgáltassanak és ezután minden kiadandó koncesszió ellenőriztessék. (Zajos tetszés balról)

Szacsay pártolja Herman és Bartha javaslatait.

Polónyi Géza Percel belügyminiszterrel polemizál.

Apponyi Albert gróf fejtegette a főispánok befolyását a választókra.

Pázmándy Dénes Radó Kálmán volt vas megyei főispán koncesszióját tette szó tárgyává, melynél Radó szép summát nyert. Ez aztán felszólalásra késztette

Andrássy Gyula grófot, Szájbelyt, a kik Radót védelmükbe vették.

Pázmándy Dénes kimutatta ezután, hogy a szentágothai bérletet Szulyovszky nyitrai választási elnök kapta.

Wlassich Gyula kultuszminiszter ezt elismerte, de tagadta, mintha ebben a dologban presszionáltak volna. Egyébiránt az iratokat bármikor kész felmutatni.

A vitát holnap folytatják.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Farsangi naptár.

Január 29.: A „Pécsi korcsolyázó-egylet“ táncestélye a Schwarz-féle „Vigadó“ termében.

Január 30.: Vörös kereszt egylet táncestélye Dombóvárott a „Koroná“ban.

Január 31.: A dombóvári társaskör táncestélye.

Február 1.: A tornaegyesület jelmezestélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös kereszt-egylet pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatsága a Scholtz féle sörházban. — A társaskör táncestélye Siklóson a Pelikánban. — A szentlőrinci önkéntes tűzoltó-egyesület bálja. — Tűzoltók bálja Sásdon.

Február 2.: A jótékony nőegylet thea-estélye a Deák-utcai helyiségben d. u. 4 órakor.

Február 3.: Hercenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Február 5.: Hercenberger József elite-bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban. — Veterán-segélyező egyesület táncmulatsága a Scholtz féle sörházban. — Zenekedvelők egyesületének tréfiás estélye a Hattyuban. — Barcstelepi társaskör táncestélye. — Polgári bál a Hétfejedelemben.

Február 13.: Hercenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 15.: Jogász-táncestély a Vigadóban.

Február 18.: A pécsi dalárda humoros estélye a Hattyuban.

Február 20.: Pécsi zenészek táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Január 28-án. —

Buza készáru	6.90—7.35
„ tavaszra	6.90—6.99
„ ősze	7.14—7.16
Rozsa	6.32—6.35
Árpa	4.90—5.40
Kukoricza	4.05—4.40
Zab	6.10—6.45
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	122.75
„ koronajárdék	99.10
Regalé-kötvény	100.25
Magy. nyeresémensoraj	153.—
Tiszaszabályozási kölcs.	142.—
Orsz. papírjárdék	100.50
„ aranyjárdék	122.25
„ koronajárdék	100.25
1864-iki sorajegy	192.—
Magy. vörös ker. soraj	10.70
Ors. rák	18.50
Olasz	12.—
Bazilika-sorajegy	6.75
Jézus-sorajegy	2.80
Német márka	59.45
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	44.25
10 font sterling (angol)	121.55

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó

kibékülni a halálos veszedelem gondolatával . . .
 A halál! . . . Ó, Cecilia nem önmagáért félt attól . . .
 De férje! . . . De Mártha, kit egy aljas ember leánya
 gyanánt merészel követelni! . . .

A szegény asszony kétségbe volt esve. Savaréze sajtáságos mosolylyal szemlélte őt a távolból.

— Ó, átkozott legyen ez a párba! — gondolta magában. — E nélkül Cecilia egy hét alatt az enyém lett volna. Aztán nem bántam volna, ha akárhányszor megverekszem vele. De ezt megelőzőleg! . . . Ó, az az átkozott párba!

Csaknem akaratlanul közeledett e közben a grófné Gyula és a báróné felé.

Gyula és a fiatal özvegy közt a vita még mindig tartott, sőt élénkebbé kezdett válni. Egyikök okvetetlenül birtokában akart maradni a szárnyaszegett f golyonak; a másik azt állította, hogy egyedül ő tarthat igényt a tulajdonjoghoz. A pörlekedés közben egyébiránt a fogoly madár a Gyula vadász-tarisznyájába került, melyben gondosan el volt helyezve, nehogy megszökjék.

— Savaréze ur! — kiáltá Helén, a mint ezt észrevette. — Savaréze ur, jöjjön ide!

Savaréze közeledett, miközben egy pillantást vetett a platán-csoport felé, melynek körrajza feltűnt a látáhatáron.

Neki ugyan semmi ürügye és reménye sem volt, hogy a légyottól megszabaduljon; de hát engedelmessékednie kellett a báróné felszólításának s titkos örömm villant át lelkén, ha visszatartóztatják a megjelenéstől és így időt nyerhet.

Mihelyt a báróné a Savaréze nevét kiáltá s ezt Cecilia közeledni látta, fölkel.

— Nyujtsa karját, kérem. — szólt Gyulához fordulva.

— Ej, hát így vagyunk. Gyula ur! — mondá bosszankodva. — Ön nem adja nekem vissza fogoly-madaramat, mely nélkülem tovaftott volna. No, jól van! Csak tartsa meg magának. Nekem nem kell többé. Majd találok én különb gavallért, mint a minő ön. Mit gondol, Savaréze ur?

Tanneguy, a ki kapva-kapott az alkalmon, csak hamar élénk vitába bocsátkozott a bárónéval, a mi meglehetősen hosszan tartott. Ez a körülmény kedvezett neki. Nemsokára látta Fontenèves Károlyt lassu, nyugodt léptekkel közeledni.

Savaréze, a ki többé-kevésbé színészi természettel bírt, mint mindazok az emberek, kik teljes életüket nők csábításával töltötték, már messziről sejtetni akarta a gróffal, hogy a bárónéval folytatott párbeszéd sokkal érdekesebb volt, semhogy oda hagyhatta volna őt, még a párba kedveért is.

— Nem a bókokról van most szó, uram, — szólt Helén. — Ügyes lövő e ön?

— Annak tartanak, asszonyom.

— Van e ön oly ügyes lövő, mint Gyula ur?

— Ó, hízlegek magamnak.

Savaréze egy pontot keresett szemével.

— Látja-e, asszonyom, azt a barkóca ágat, melynek gyümölcseit ekkoráig a rigók megkimélték? . . . Nos, én e gyümölcscsel kedveskedni akarok önnek.

Vállához emelte fegyverét s kétszer lőtt. A barkóca ága el volt löve és leesett. Savaréze fölvette azt, miközben a gróf folyvást közeledett.

— Nagyon jól volt, uram, nagyon jól! — kiáltott

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítettnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.

62161. sz.
tkvi. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár részvénytársaság végrehajthatónak, Markus Antalné szül. Lötscher Anna pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen 900 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Pécs város határában fekvő, a pécsi 6460. sz. tjkvben felvett A. † 1903/c. b/1. I. hrsz. és 8. sz. hára 1500 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 11. napján d. e. 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arveresni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 150 frtot késspónsban, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminis. rendelet

8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cs. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabálysszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi november hó 9. én. A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

25265 sz.
tkvi. 6895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi kölcsönös segélyző egyesület végrehajthatónak Edenhoffer Mihály pécsi lakos végrehajtást szenvedett ellen 1500 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Pécs város határában fekvő, a pécsi 359. sz. tjkvben felvett † 616. hsz. sz. 400. sz. ház és udvartérre 2250 frt

becsárban az árverést elrendelte a hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi január hó 29. d.e. 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arveresni szándékosok tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 225 forintot késspónsban, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis. teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabálysszerű elismervényt átszolgáltatni

Pécsen 1895. évi október hó 28. napján. A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Egy ház

a belvárosban utcai kert térrel, mely házhelynek is alkalmas, szabad kézből eladó.

Cim a kiadóhivatalban.

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, búzós lehelet, teltség, savanyú felbűlés, hasmonés, gyomorégés, teltség, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs zúklás.

Hathatós gyógyszernek bizonyult a gyomorbetegségek, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomorvullerhelésnél étellekkel és italokkal, gilliszták, májbajok és hőmörrelésnél.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

A Mária-czelli gyomorcseppek valódiak kaphatók.

Pécsen: Irgalm. gyógyszer., Zeiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer. és Góbel Kálmán gyógyszer. Pécs váradon: Dvorsky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - a kúfó 25kr.

Mi a **Kathreiner-féle** Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt és az okból a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatósági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Elainte csak harmadrészben, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a legizletesebb ital.

Lelklismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner“ sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott árúként eladni.

